

niezdolności do pracy, inwalidztwa lub śmierci ubezpieczonego z wypadkiem.

§ 26. Dla osób objętych ubezpieczeniem z tytułu wykonywania rybołówstwa morskiego na własny rachunek lub współpracy przy jego wykonywaniu, polegającej na bezpośrednim udziale w połowach, wiek emerytalny wynosi 55 lat dla kobiety i 60 lat dla mężczyzny, jeżeli osoby te:

- 1) osiągnęły wymagany do przyznania emerytury okres ubezpieczenia, w tym co najmniej 15 lat ubezpieczenia z tytułu wykonywania rybołówstwa z uwzględnieniem okresów pracy uznanej za zatrudnienie pierwszej kategorii, w myśl przepisów o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin,
- 2) wiek emerytalny (55 lub 60 lat) osiągnęły w czasie ubezpieczenia z tytułu wykonywania rybołówstwa albo w ciągu 5 lat po jego zaprzestaniu; warunek ten nie jest wymagany, jeżeli działalność, o której mowa w pkt 1, była wykonywana co najmniej 20 lat przez kobiety i 25 lat przez mężczyznę.

§ 27. 1. Oddział ZUS zawiadamia osoby, które z tytułu prowadzenia działalności były objęte ubezpieczeniem

w dniu 28 lutego 1977 r., o kwocie podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie i o wysokości wymierzonej składki zgodnie z przepisami rozporządzenia.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, prowadzące działalność w zakresie innym niż transport, rybołówstwo morskie i flisactwo turystyczne, są obowiązane złożyć w terminie do dnia 31 marca 1977 r. w oddziale ZUS oświadczenie o formie opodatkowania.

§ 28. 1. Przy ustalaniu wysokości zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do prowadzenia działalności lub współpracy, powstałej przed dnem wejścia w życie rozporządzenia, za podstawę wymiaru zasiłku przyjmuje się kwoty zryczałtowane określone w § 8.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio przy ustalaniu wysokości zasiłku macierzyńskiego.

§ 29. Przepisu § 19 ust. 2 nie stosuje się, jeżeli ubezpieczony w ciągu 3 miesięcy od daty zawiadomienia, o którym mowa w § 27 ust. 1, zgłosił wniosek o podwyższenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie.

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1977 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *T. Rudolf*

26

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 lutego 1977 r.

w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji fachowych kandydatów na kierowców pojazdów samochodowych.

Na podstawie art. 20 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 295 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za sprawdzenie kwalifikacji fachowych teoretycznych i praktycznych, zwane dalej „egzaminem”, kandydata na kierowcę pojazdu samochodowego, ubiegającego się o prawo jazdy, ustala się opłatę w wysokości:

- 1) przy kategorii prawa jazdy A, T lub M . . . 150 zł,
- 2) przy kategorii prawa jazdy B, C lub D . . . 250 zł.

2. Za częściowy egzamin ustala się opłaty w wysokości:

- 1) przy kategorii prawa jazdy A, T lub M:
 - a) za egzamin teoretyczny 50 zł,
 - b) za egzamin praktyczny 100 zł;
- 2) przy kategorii prawa jazdy B, C lub D:
 - a) za egzamin teoretyczny 80 zł,
 - b) za egzamin praktyczny 170 zł.

3. Za egzamin kandydata ubiegającego się o prawo jazdy kategorii E ustala się opłatę w wysokości 100 zł.

4. Od młodzieży szkolnej oraz studentów szkół wyższych ubiegających się o prawo jazdy kategorii A lub B albo B i A opłatę za egzamin ustala się w wysokości połowy kwot wymienionych w ust. 1 i 2.

§ 2. 1. Jeżeli o prawo jazdy — bez względu na kategorię — ubiega się cudzoziemiec nie korzystający z przywilejów dyplomatycznych, za egzamin ustala się opłatę w wysokości 1000 zł.

2. Za częściowy egzamin teoretyczny kandydata wymienionego w ust. 1 ustala się opłatę w wysokości 300 zł, a za egzamin praktyczny — w wysokości 700 zł.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do cudzoziemców pobierających naukę lub odbywających studia wyższe w szkołach polskich; do osób tych stosuje się przepis § 1 ust. 4.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie egzaminu składanego przez kierowcę po upływie okresu pozbawienia prawa jazdy lub na wezwanie uprawnionego do tego organu.

§ 4. Od opłat za egzamin zwalnia się uczniów szkół, których program nauczania przewiduje szkolenie dla uzyskania prawa jazdy.

§ 5. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do kandydatów na kierowców szkolonych na potrzeby wojska i Milicji Obywatelskiej oraz do kierowców w czynnej służbie wojskowej.

§ 6. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 15 marca 1973 r. w sprawie opłat za sprawdzenie kwalifikacji fachowych osób ubiegających się o prawo jazdy (Monitor Polski Nr 12, poz. 76).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1977 r.

Minister Komunikacji: *T. Bejm*
Minister Spraw Wewnętrznych: *S. Kowalczyk*

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.